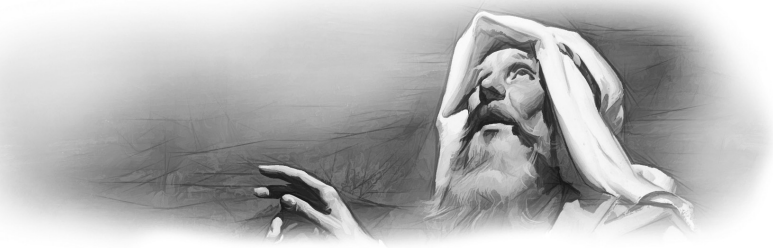

Sự Kêu Gọi Của Một Tiên Tri

Kinh Thánh Nghiên Cứu: Sáng thế Ký 15:6; Ga-la-ti 3:6-9; 1 Các Vua 18:19-39; Ê-sai 53; Đa-ni-ên 2:46-48; Mác 1:2-5; Ma-thi-ơ 11:1-6.

Câu Gốc: “Đoạn, tôi nghe tiếng Chúa phán rằng: Ta sẽ sai ai đi? Ai sẽ đi cho chúng ta? Tôi thưa rằng: Có tôi đây; xin hãy sai tôi” (Ê-sai 6:8).

Trong thời Kinh Thánh, các tiên tri thường đóng những vai trò then chốt trong lịch sử dân sự Đức Chúa Trời. Đôi khi họ ở vị trí trung tâm, giữ những vai trò quan trọng, thậm chí mang tính quyết định, trong đời sống của cộng đồng.

Tuy nhiên, trở thành một tiên tri là một ơn kêu gọi đầy khó khăn. Cuộc đời của họ thường không dễ dàng, nhưng đầy đau buồn, bị khước từ, hiểu lầm và thất vọng.

Các tiên tri của Đức Chúa Trời thường không sẵn lòng ngay lập tức tiếp nhận sự kêu gọi vào chức vụ tiên tri. Và điều đó cũng không có gì đáng ngạc nhiên. Nhiều tiên tri đã gặp sự chống đối mạnh mẽ từ chính những người lẽ ra phải đón nhận sứ điệp của họ. Các tiên tri của Đức Chúa Trời bị phớt lờ, bị chế giễu, bị đánh đập hoặc bị bỏ tù. Những người khác bị ném đá hoặc bị săn đuổi như thú hoang. Một số đã tử vì đạo.

Ngày nay, trong một thế hệ tràn ngập bạo lực, tham lam, vô luân, bóc lột và mọi ảnh hưởng của Sa-tan, tiếng nói tiên tri thường bị khước từ hoặc đơn giản là bị phớt lờ. Chúng ta được kêu gọi chú ý đến tiếng nói của các tiên tri Đức Chúa Trời và trở thành những sứ giả của niềm hy vọng được ban cho chúng ta qua các tiên tri.

Tuần trước, chúng ta đã học rằng sau sự Sa Ngã tại Ê-đen, Đức Chúa Trời đã hành động để tái lập sự tương giao với loài người. Tuần này, chúng ta sẽ xem xét một số thời điểm trọng đại trong lịch sử khi Đức Chúa Trời kêu gọi các tiên tri để đưa dân Ngài trở lại phù hợp với những sứ điệp mà Ngài dành cho một thế giới sa ngã.

** Học bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát, ngày 10 tháng 10.*

Áp-ra-ham, Người Bảo Vệ Giao Ước

Từ Sáng thế Ký đến Khải huyền, Đức Chúa Trời luôn có một dân sót lại trung tín, đáp lại ân điển Ngài bằng sự vâng phục (*xem Giê-rê-mi 31:7, 31-34*). Áp-ram (về sau là Áp-ra-ham) là một gương mẫu đức tin nơi giao ước. Dù sống giữa sự bội đạo và suy đồi đạo đức, ông vẫn trung tín với sự kêu gọi của Đức Chúa Trời (*xem Sáng thế Ký 12:1-9*).

Đức Chúa Trời truyền đạt các điều khoản của giao ước cho Áp-ra-ham và bày tỏ cho ông biết sự cứu rỗi nhân loại sẽ được thực hiện qua sự hy sinh của Đấng Christ (*Sáng thế Ký 15:6-17*). Để thử đức tin của Áp-ra-ham và minh họa cho sự hy sinh trong tương lai của Con Đức Chúa Trời, ông được kêu gọi dâng con trai mình là Y-sác làm của lễ cho Đức Chúa Trời (*Sáng thế Ký 22:1-17*). Đây là một thử thách đau đớn tột cùng đối với Áp-ra-ham. Dù có nhiều lý do để không vâng lời, ông vẫn trung tín làm theo mệnh lệnh Đức Chúa Trời. Ngài ngăn ông giết Y-sác và cung cấp một con chiên đực làm sinh tế thay thế.

Không phải mọi tiên tri đều được Đức Chúa Trời kêu gọi để cảnh báo về tai họa sắp xảy đến. Tuy nhiên, tất cả đều được kêu gọi để đưa dân sự trở lại với lòng trung tín, và cảnh báo họ chống lại sự bội đạo, việc áp bức người nghèo khó và túng thiếu, cũng như sự vi phạm giao ước và các điều khoản của giao ước.

Quan trọng hơn hết, các tiên tri phải bày tỏ lời hứa cứu rỗi trong Đấng Mê-si. Lời chứng của các tiên tri và Thánh Linh kêu gọi chúng ta nhận biết, cảnh báo người khác về cuộc khủng hoảng sắp đến. Tuy nhiên, trọng tâm vẫn là tin lành cứu chuộc dành cho những người trung tín với Đức Chúa Giê-su và duy trì mối quan hệ giao ước với Ngài (*Khải huyền 12:17*).

Đọc Sáng thế Ký 15:6, Ga-la-ti 3:6-9 và Hê-bơ-rơ 11:8. Điều gì trong đời sống và tính cách của Áp-ra-ham khiến ông đủ tư cách phục vụ Đức Chúa Trời, mặc dù rõ ràng ông cũng là một người có những khuyết điểm?

Thời Áp-ra-ham và thời đại chúng ta có nhiều điểm tương đồng. Như ngoại giáo và sự thờ hình tượng lan tràn khi xưa, ngày nay nhiều hệ tư tưởng đang cạnh tranh trên thế giới cũng tìm cách loại bỏ hoặc đẩy Cơ Đốc giáo ra ngoài lề. Trái ngược với phần lớn nền văn hóa thịnh hành, dân sự Đức Chúa Trời ngày nay được kêu gọi phản chiếu hình ảnh Ngài một cách trung tín trong mọi tương tác hằng ngày với người khác, kể cả trong việc rao truyền sứ điệp ba thiên sứ (*Khải huyền 14:6-12*).

Kinh Thánh chép rằng Áp-ram “tin Đức Giê-hô-va, thì Ngài kể sự đó là công bình cho người” (*Sáng thế Ký 15:6*). Bạn thấy lời hứa của phúc âm được bày tỏ mạnh mẽ trong câu này như thế nào? Bạn có thể nhận được niềm hy vọng nào cho chính mình từ lời hứa ấy?

Sứ Điệp Ê-li

Đọc 1 Các Vua 18:19-39. Qua câu chuyện này, chúng ta có thể thấy chức vụ tiên tri hoạt động như thế nào?

Sự kêu gọi và cách nói của Ê-li phản ánh vai trò sứ giả của Đức Chúa Trời. Để chấm dứt sự bội đạo của Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời sai Ê-li đến với vua A-háp để báo trước một cơn hạn hán kéo dài nhiều năm. Đức Chúa Trời dùng hoạn nạn này để khiến dân sự lia bỏ hình tượng và trở lại vâng phục Ngài. Vua và dân chúng quy trách nhiệm cho tiên tri Ê-li về tai họa của họ và tìm cách giết ông.

Trên núi Cạt-mên, Ê-li đối đầu với các tiên tri Ba-anh và Ất-tạt-tê. Sứ giả của Đức Chúa Trời, được đầy đầy Thánh Linh, đã kêu gọi dân Y-sơ-ra-ên đang thờ hình tượng từ bỏ các thần giả dối và trở về với Chúa. Dân chúng biết rằng những lựa chọn của họ đã dẫn cả quốc gia vào sự bội đạo. Giờ đây, họ sẵn sàng một lần nữa tiếp nhận Đức Chúa Trời của Ê-li, Đấng đã chứng tỏ Ngài vượt trội hơn các thần giả dối của họ, những thần mà trên thực tế vốn không hề có.

Ngay trước khi Đấng Christ tái lâm, Đức Chúa Trời truyền cho hội thánh Ngài một lần nữa rao truyền sứ điệp Ê-li, kêu gọi người ta lia bỏ “các thần tượng” của mình và sẵn sàng đứng vững trong ngày lớn của Chúa. Đức Chúa Trời vẫn phán truyền với dân Ngài qua những phương tiện mà Ngài đã chọn. Lời Ngài và ân tứ tiên tri đem đến lời khuyên răn, cảnh báo, chỉ dẫn và khích lệ.

“Một cuộc phục hưng lòng tin kính chân thật giữa vòng chúng ta là nhu cầu lớn nhất và cấp bách nhất trong mọi nhu cầu. Tìm kiếm điều này phải là công việc đầu tiên của chúng ta. Cần phải có những nỗ lực hết lòng để nhận được phước lành của Chúa, không phải vì Đức Chúa Trời không sẵn lòng ban phước lành Ngài cho chúng ta, nhưng vì chúng ta chưa sẵn sàng để tiếp nhận phước lành ấy.”—Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 121.

Đọc Ma-la-chi 4:5, 6. Sứ điệp của Ê-li tác động như thế nào đến gia đình của những người theo Đức Chúa Trời?

Sự phục hưng chân thật bắt đầu từ tấm lòng và trong gia đình. Gia đình là nền tảng của hội thánh và là khối xây dựng không thể thiếu của cộng đồng. Sự phục hưng trong gia đình lan tỏa tình yêu thiên thượng đến hội thánh, cộng đồng và quốc gia. Đây là mục đích của Đức Chúa Trời dành cho gia đình Cơ Đốc. Sự phục hưng cũng thúc đẩy dẫn sự Đức Chúa Trời tham gia sứ mạng.

Ngày nay, trong gia đình, tấm lòng và hội thánh của chúng ta có những loại thần tượng nào, nếu có?

Ê-sai, Tiên Tri Của Phúc Âm

Ê-sai, một đại tiên tri của Cựu Ước, được Đức Chúa Trời trực tiếp kêu gọi vào chức vụ (*Ê-sai 6:1-8*). Trước sự thánh khiết và oai nghi của Ngài, Ê-sai nhận biết mình không xứng đáng. Ngay lúc ấy, một sê-ra-phim bay đến với ông, mang theo một than lửa đỏ từ bàn thờ trên trời và “làm sạch” tội lỗi ông. Sau đó Đức Chúa Trời hỏi, “Ta sẽ sai ai đi? Ai sẽ đi cho chúng ta?” Câu trả lời của Ê-sai cũng phải là câu trả lời của chúng ta: “Có tôi đây; xin hãy sai tôi” (*Ê-sai 6:8*).

Sự kêu gọi Ê-sai đến vào thời điểm then chốt trong lịch sử Y-sơ-ra-ên. Dù có nhiều thiếu sót, ông vẫn được giao nhiệm vụ cảnh báo dân sự và các nhà lãnh đạo về tội lỗi. Lời tiên tri của ông giúp hiểu sâu sắc về Đức Chúa Trời, con người và chương trình cứu rỗi, đặc biệt là ý nghĩa sự chết của Đức Chúa Giê-su được bày tỏ rõ ràng trong Ê-sai 53.

Đọc Ê-sai 53. Làm thế nào lời tiên tri kỳ diệu này, được viết hơn nửa thiên niên kỷ trước thập tự giá, lại có thể bày tỏ cách mạnh mẽ đến thế về sự chết của Đấng Christ vì chúng ta? Lời tiên tri này dạy chúng ta điều gì về ân tứ tiên tri?

Các lời tiên tri của Ê-sai báo trước mục đích và sứ mạng của Đấng Mê-si (*Ê-sai 53:3-5*). Những lời ấy giải thích vì sao Đấng Christ “như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt” (*Ê-sai 53:7*) và sự hy sinh chuộc tội của Ngài cứu dân Ngài khỏi tội lỗi như thế nào. Sự chết thay của Đấng Christ được mô tả hết sức rõ ràng tại đây, cho thấy nền tảng của sự chuộc tội cho toàn thể nhân loại.

“Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên người” (*Ê-sai 53:6*). Bản chất phổ quát của tội lỗi được mô tả tại đây; đồng thời, bản chất phổ quát của thập tự giá, giải pháp cho tội lỗi, cũng được bày tỏ tại đây. Có lẽ hơn bất kỳ chương nào khác trong cả Cựu Ước lẫn Tân Ước, chương này trình bày chương trình cứu rỗi bằng những lời rõ ràng, không mơ hồ.

Tuy nhiên, việc Ê-sai được kêu gọi trở thành tiên tri không hề dễ dàng. Người ta cho rằng những dự báo khủng khiếp của ông về sự hủy diệt là phi lý, cũng như ngày nay nhiều người xem thường những lời cảnh báo về hậu quả của tội lỗi (*Rô-ma 6:23*). Sứ điệp tiên tri của Ê-sai dành cho thời đại ông cũng như thời đại chúng ta thật rõ ràng (*xem Ê-sai 2:4; Ê-sai 5:20*). Sự từ chối thực thi công lý và cải cách đã dẫn đến sự hủy diệt Giê-ru-sa-lem; cũng chính tội lỗi ấy sẽ dẫn đến sự hủy diệt kẻ ác khi Đấng Christ tái lâm.

Hãy xem lại Ê-sai 53 và ghi ra mọi điều Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta như được mô tả trong các câu ấy. Bạn có thể nhận được niềm hy vọng lớn lao nào cho chính mình từ những gì nhà tiên tri đã bày tỏ về kết quả sự chết của Đấng Christ dành cho chúng ta?

Đa-ni-ên, Nhà Tiên Kiến Trung Tín

Đa số Cơ Đốc nhân đều biết câu chuyện Đa-ni-ên 1, là chương cho biết ông giữ vững các nguyên tắc sức khỏe từ nhỏ. Đa-ni-ên là tấm gương về lòng trung tín (*Đa-ni-ên 1:8*). Ông từ chối thức ăn vua ban, chỉ dùng rau và nước (*Đa-ni-ên 1:12-16*). Đây chỉ là thử thách nhỏ so với những thử thách lớn hơn về sau, như trong Đa-ni-ên 6, khi lòng trung tín có thể khiến ông mất mạng.

Đọc Đa-ni-ên 2:46-48; Đa-ni-ên 4:18; Đa-ni-ên 5:13, 14; và Đa-ni-ên 6:25-27. Những câu này cho chúng ta biết gì về cách Đa-ni-ên làm chứng cho những người ngoại giáo quanh ông?

Hãy xem lời chứng của những người ngoại giáo này về quyền năng của Đức Chúa Trời của Đa-ni-ên. Dù mỗi câu chuyện có nét độc đáo riêng, tất cả đều bày tỏ một nguyên tắc quan trọng: qua đời sống và lòng trung tín của chúng ta, cũng như qua quyền năng Đức Chúa Trời hành động trong và qua chúng ta, người khác có thể và nên học biết về Đức Chúa Trời trên trời, và nhận biết rằng Ngài là “Đức Chúa Trời của các thần, và Chúa của các vua.”

Chủ đề xuyên suốt các lời tiên tri của Đa-ni-ên là sự phán xét, đạt đến đỉnh điểm khi Đấng Christ tái lâm. Vì vậy, tên Đa-ni-ên, “Đức Chúa Trời là Đấng phán xét tôi,” thật thích hợp. Các lời tiên tri của ông vẫn liên quan đến ngày nay, nhắc nhở chúng ta tỉnh thức và trung tín giữ các điều răn của Đức Chúa Trời ngay cả trong những việc “nhỏ nhất” của cuộc sống.

Với tư cách là một tiên tri, Đa-ni-ên cũng báo trước sự trỗi dậy và sụp đổ của các quốc gia, cũng như hậu quả của việc họ không vâng phục Đức Chúa Trời. Qua các khả tượng tiên tri, Đa-ni-ên bày tỏ chương trình của Đức Chúa Trời và chiến thắng chung cuộc của vương quốc Ngài (*Đa-ni-ên 7:13, 14*).

Đa-ni-ên 2, được viết nửa thiên niên kỷ trước Đấng Christ, đã mô tả chính xác sự trỗi dậy và sụp đổ của bốn đế quốc lớn trên thế giới, thậm chí kéo dài đến thời đại chúng ta qua hình ảnh bàn chân và các ngón chân của pho tượng, rõ ràng ám chỉ các quốc gia ở châu Âu hiện đại. Như lời tiên tri dạy rất rõ, họ “lộn cùng nhau bởi giống loài người; song không dính cùng nhau, cũng như sắt không ăn với đất sét” (*Đa-ni-ên 2:43*).

Thật là một lời tiên tri đáng kinh ngạc về châu Âu, thậm chí cho đến ngày nay, bất chấp hôn nhân giữa các dân tộc và mọi nỗ lực thống nhất, lục địa này vẫn tồn tại dưới dạng những quốc gia riêng biệt về luật pháp, phong tục và truyền thống riêng. Chỉ vài năm trước khi Liên Xô sụp đổ, không một cơ quan tình báo nào nhìn thấy sự sụp đổ ấy đang đến; nhưng lời tiên tri của Đa-ni-ên cho chúng ta những lý do mạnh mẽ để tin cậy các tiên tri của Đức Chúa Trời.

Tất cả các vương quốc trong Đa-ni-ên 2 đều đã đến rồi qua đi đúng như lời tiên tri. Điều này cho chúng ta biết gì về việc tin cậy lời tiên tri nói rằng vương quốc đời đời của Đức Chúa Trời sẽ đến tiếp theo (*Đa-ni-ên 2:44*)?

Giăng Báp-tít, Chuẩn Bị Một Dân Sẵn Sàng

Đọc Mác 1:2-5. Mục đích chức vụ của Giăng Báp-tít là gì?

Phúc âm Mác cho chúng ta biết rằng sự xuất hiện của Giăng Báp-tít là sự ứng nghiệm lời tiên tri của Ê-sai (Ê-sai 40:3). Từ thời thơ ấu đến khi trưởng thành, Giăng luôn một lòng trung tín với Đức Chúa Trời. Sa-tan lo sợ sẽ mất quyền thống trị trên nhân loại khi nghe tiếng Giăng vang lên trong đồng vắng (xem Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 224). Sự gian ác của những người nghe Giăng giảng bị vạch trần theo cách khiến Sa-tan run sợ. Quyền kiểm soát của Sa-tan trên Y-sơ-ra-ên đang bị đe dọa. Hẳn nhiều lần tìm cách ngăn cản Giăng Báp-tít giữ lối sống trung tín và lòng tin cậy nơi Đấng Mê-si, nhưng đều thất bại.

Đọc Ma-thi-ơ 11:1-6. Đức Chúa Giê-su đã củng cố lại đức tin của Giăng như thế nào khi người giảng đạo này đang ở trong tù?

Sa-tan không thể cảm dỗ Đức Chúa Giê-su phạm tội, và sự thất bại trong đồng vắng khiến hấn nổi giận. Sau đó, hấn thay đổi chiến thuật bằng cách khiến Giăng, người anh em họ của Đức Chúa Giê-su, bị giam vào ngục. Việc Giăng bị giam cầm khiến Đức Chúa Giê-su đau lòng, dù Sa-tan không thể dụ Ngài phạm tội. Đây là cách Sa-tan tìm cách làm Giăng suy sụp, đồng thời khiến cho lòng Đấng Cứu Thế trĩu nặng vì những cảm xúc. Nhưng Giăng đã nhận được lời khích lệ từ Đức Chúa Giê-su. Bất chấp hoàn cảnh khùng khiếp và vẫn không hiểu tại sao mình còn ở trong tù khi Đức Chúa Giê-su có đầy quyền năng, Giăng vẫn trung tín cho đến chết.

Giống như các tiên tri thời xưa, chúng ta cũng được kêu gọi rao truyền sứ điệp về sự ăn năn, đức tin và sự công bình trọn vẹn của Đấng Christ (*Khải huyền 14:6-12*). Cũng như đã làm với Giăng Báp-tít, Sa-tan có thể dùng sự hoài nghi để khiến chúng ta nghi ngờ sứ mạng Đức Chúa Trời dành cho cuộc đời mình. Chúng ta không nên nản lòng, hãy nhớ lại sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời trong cuộc đời chúng ta, nhất là khi mọi việc không diễn ra tốt đẹp, như trường hợp của Giăng, người bị cầm tù rồi bị giết bởi hành động của một người đàn bà gian ác và một người đàn ông nhu nhược. Dù loài người có thể làm bất cứ điều gì với chúng ta, nhưng chúng ta, bởi đức tin, vẫn có thể hướng về Đức Chúa Trời, và Ngài sẽ đáp lời. Ngài đã hứa ban quyền năng để chúng ta thực hiện ý muốn Ngài (*Công vụ 1:8*). Trong một thế giới hậu Cơ Đốc giáo và không theo Cơ Đốc giáo, điều cấp thiết là chúng ta phải là những nhân chứng trung tín cho Đấng Christ, bất kể hoàn cảnh mình ra sao.

Bạn đã bao giờ ở trong hoàn cảnh giống như Giăng khi ở trong tù, không thể hiểu nổi vì sao những điều tồi tệ như thế lại xảy đến với mình chưa? Bạn đã duy trì đức tin và lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời như thế nào?

Được Kêu Gọi Vào Chức Vụ Tiên Tri

Đức Chúa Trời kêu gọi các tiên tri vào những thời điểm cụ thể vì những mục đích đặc biệt. Họ hiện diện để truyền đạt những sứ điệp cần thiết cho thời đại ấy. Trong bối cảnh này, tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm tin rằng Ellen G. White là một người như vậy, người đã bày tỏ ân tứ tiên tri trong thời hiện đại và thực hiện chức vụ tương tự như một tiên tri ngoài Kinh điển (*các bài học sắp tới sẽ nói thêm về điều này*). Ellen Harmon (White) nhận sự kêu gọi đầu tiên vào tháng 12 năm 1844, vài tuần sau khi các tín hữu Cơ Đốc theo Miller đã mong đợi Đức Chúa Giê-su trở lại dựa trên Đa-ni-ên 8:14: “Cho đến hai ngàn ba trăm buổi chiều và buổi mai; sau đó nơi thánh sẽ được thanh sạch.”

Dù William Miller không bao giờ ấn định một ngày chính xác, nhưng những người theo ông cuối cùng đã xác định ngày 22 tháng 10 năm 1844 là ngày Đấng Christ tái lâm, dựa trên cách tính thời gian Kinh Thánh liên quan đến Ngày Đại Lễ Chuộc Tội. Niềm tin này tạo nên sự mong đợi lớn lao trong hàng ngàn người ở Bắc Mỹ và những khu vực khác trên thế giới. Chẳng bao lâu nữa, họ sẽ được đoàn tụ với Đấng Cứu Thế trên thiên đàng. Khi ngày tái lâm được mong đợi đến gần, Miller cũng tràn đầy phấn khởi và nhiệt thành.

Nhưng Đấng Christ đã không xuất hiện, và các tín hữu theo Miller trải qua một trong những biến cố lịch sử đau đớn nhất, Sự Thất Vọng Lớn.

Đó là bối cảnh Đức Chúa Trời ban cho Ellen Harmon (White) khái tượng đầu tiên. Sứ điệp chính của khái tượng là khích lệ cả bà lẫn những tín hữu thất vọng rằng Đức Chúa Trời vẫn ở cùng họ, bất chấp cách giải thích sai lầm của họ. Khái tượng chỉ ra một con đường dẫn từ thế giới này đến Giê-ru-salem trên trời. Trên con đường ấy là các tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm đang đi về Thành Thánh. Và “nếu họ cứ hướng mắt vào Đức Chúa Giê-su, Đấng ở ngay trước họ, dẫn họ đến thành, thì họ được an toàn.”—Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, quyển 2, tr. 31.

Khái tượng này là một tin mừng. Đức Chúa Trời đang bắt đầu hình thành một phong trào mới từ sự hỗn loạn của nỗi thất vọng. Đức Chúa Giê-su vẫn ở cùng họ. Ngài vẫn sẽ trở lại. Ngài vẫn đang dẫn dắt họ trên con đường cứu rỗi. Họ chỉ cần hướng mắt mình “chăm chú vào” Ngài. Họ có những lý do vững chắc để không từ bỏ hy vọng, ngay cả giữa quá nhiều biến động và thất vọng.

Như vậy, Ellen G. Harmon (White), một thiếu nữ 17 tuổi, được kêu gọi vào chức vụ tiên tri. Con đường của bà không dễ dàng, nhất là trong buổi đầu.

Dù ân tứ này dần dần được chấp nhận là chân thật, Ellen G. White vẫn e sợ việc trở thành sứ giả của Đức Chúa Trời. Làm tiên tri của Đức Chúa Trời chưa bao giờ là một công việc dễ dàng hay được trọng vọng. Vậy bà sẽ đáp lại lời kêu gọi của Đức Chúa Trời như thế nào?

Tuần tới, chúng ta sẽ xem xét kỹ hơn công việc đặc biệt và những thách thức mà các tiên tri Cựu Ước phải đối diện; một số điều trong đó cũng được phản ánh trong đời sống và chức vụ của Ellen G. White, như chúng ta sẽ học vào thứ Sáu tới.

Để khám phá thêm, xin truy cập <https://whiteestate.org/absgr/2>.